

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลถึงชั้น เรื่อง

การควบคุม การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔ (แก้ไขเพิ่มเติม)

ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๕

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน

สำนักปลัด

องค์การบริหารส่วนตำบลถึงชั้น

Talingchan Sub-district Administration Organization

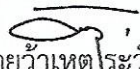
ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลลิงชั้น
เรื่อง การบังคับใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลิงชั้น เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๔ (แก้ไขเพิ่มเติม) ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๕

ด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลลิงชั้น ได้จัดทำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลิงชั้น เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔ (แก้ไขเพิ่มเติม) ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลิงชั้นได้มีมติเห็นชอบให้ตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลิงชั้น เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔ (แก้ไขเพิ่มเติม) ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๕ เมื่อคราวประชุมสภาสมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยนายอำเภอเหนือคลองได้ลงนามอนุมัติให้ใช้ข้อบัญญัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ฉบับดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบลลิงชั้นจึงประกาศใช้เป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลิงชั้น เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔ (แก้ไขเพิ่มเติม) ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๕ ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายว่าเหตู่ระวังชา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลิงชั้น

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลลิ้นช้าง
เรื่อง การควบคุม การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔ (แก้ไขเพิ่มเติม) ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๕

.....
หลักการ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลิ้นช้าง เรื่องการควบคุม การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔ (แก้ไขเพิ่มเติม) ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้เกิดประสิทธิภาพและสามารถบังคับใช้ได้ กับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลลิ้นช้าง โดยผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขอเสนอร่างข้อบัญญัติ เรื่องการควบคุม การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔ (แก้ไขเพิ่มเติม) ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๕ ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลลิ้นช้างเพื่อพิจารณาเห็นชอบ และนายอำเภอเหนือคลอง เพื่อเห็นชอบและประกาศใช้เป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลิ้นช้าง

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลิ้นช้าง ตามที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีความจำเป็นเสนอแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อบังคับใช้ต่อไป

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔ (แก้ไขเพิ่มเติม)
ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๕

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน และนายอำเภอเหนือคลอง จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔ (แก้ไขเพิ่มเติม) ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๕ ”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการดูแลสุขภาพภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชันเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ สุนัข แมว เป็ด ไก่ ห่าน โดยเด็ดขาด

๑.๑) สถานที่ราชการในการดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน เช่น ที่ทำการ องค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

๑.๒) สถานที่ราชการหรือหน่วยราชการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เป็นต้น

๑.๓) บริเวณถนนสาธารณะทุกสาย

(๒) ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกิน จำนวนที่กำหนดดังนี้

๒.๑) สำหรับการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความ รำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

๒.๒) สำหรับการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐-๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

๒.๓) สำหรับการเลี้ยงสัตว์กว่า ๕๐๐-๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

๒.๔) สำหรับการเลี้ยงสัตว์กว่า ๑,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕ กิโลเมตร

๒.๕) กำหนดให้เวลา ๐๘.๐๐ น. - ๑๖.๓๐ น. ห้ามปล่อยสัตว์หรือเลี้ยงสัตว์บนถนน สาธารณะถนนในหมู่บ้านและบริเวณลำคลอง

(๓) ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน เป็นเขตที่การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

๓.๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของ สัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำ และบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกสุขลักษณะ

๓.๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

๓.๓) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อ ป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้โดยวิธีไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่เป็นที่ให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

๓.๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจาก สัตว์

๓.๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดย ปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้าย เตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

๓.๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

๓.๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญต่อผู้อื่น

๓.๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลท้องถิ่น

ข้อ ๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลท้องถิ่น แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควรเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลท้องถิ่น ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่อ อันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลท้องถิ่น ในทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทลงโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๙ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลท้องถิ่นเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายว่าเหตุ ระวีงษา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท้องถิ่น

เห็นชอบ

(นายวิสูตร พุกษสุวรรณ)

นายอำเภอคลอง